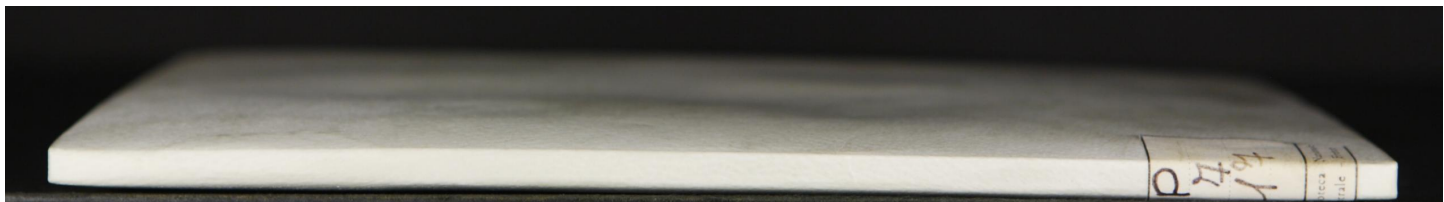

7
Nazionale
Firenze

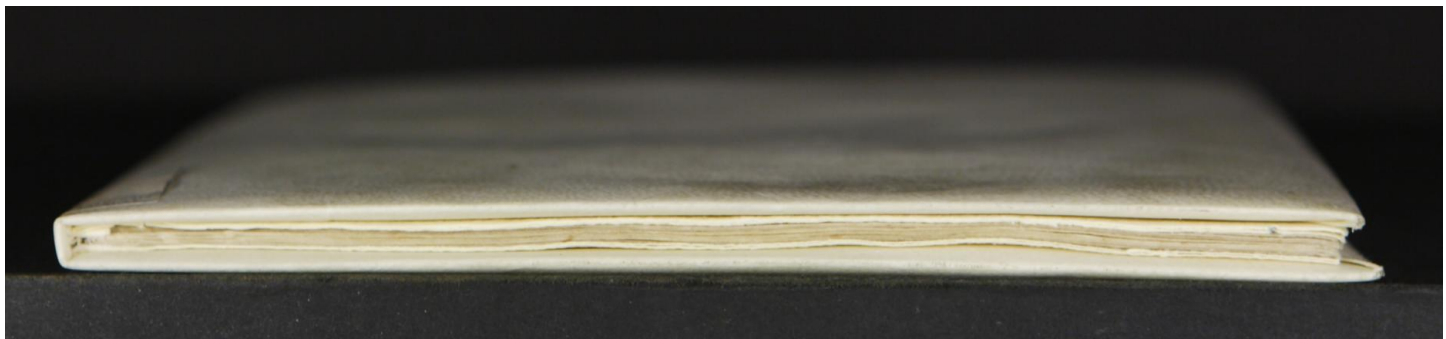

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.7.17

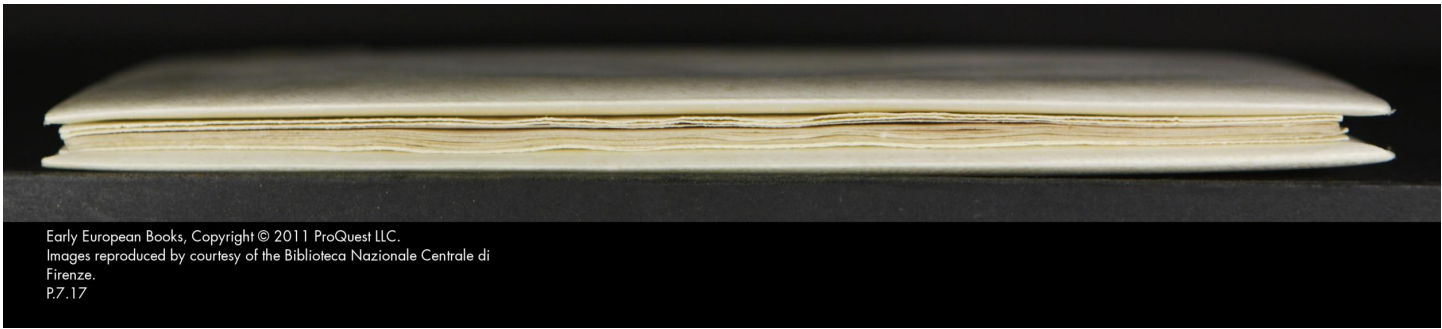
Bibli
Cent

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.7.17

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.7.17

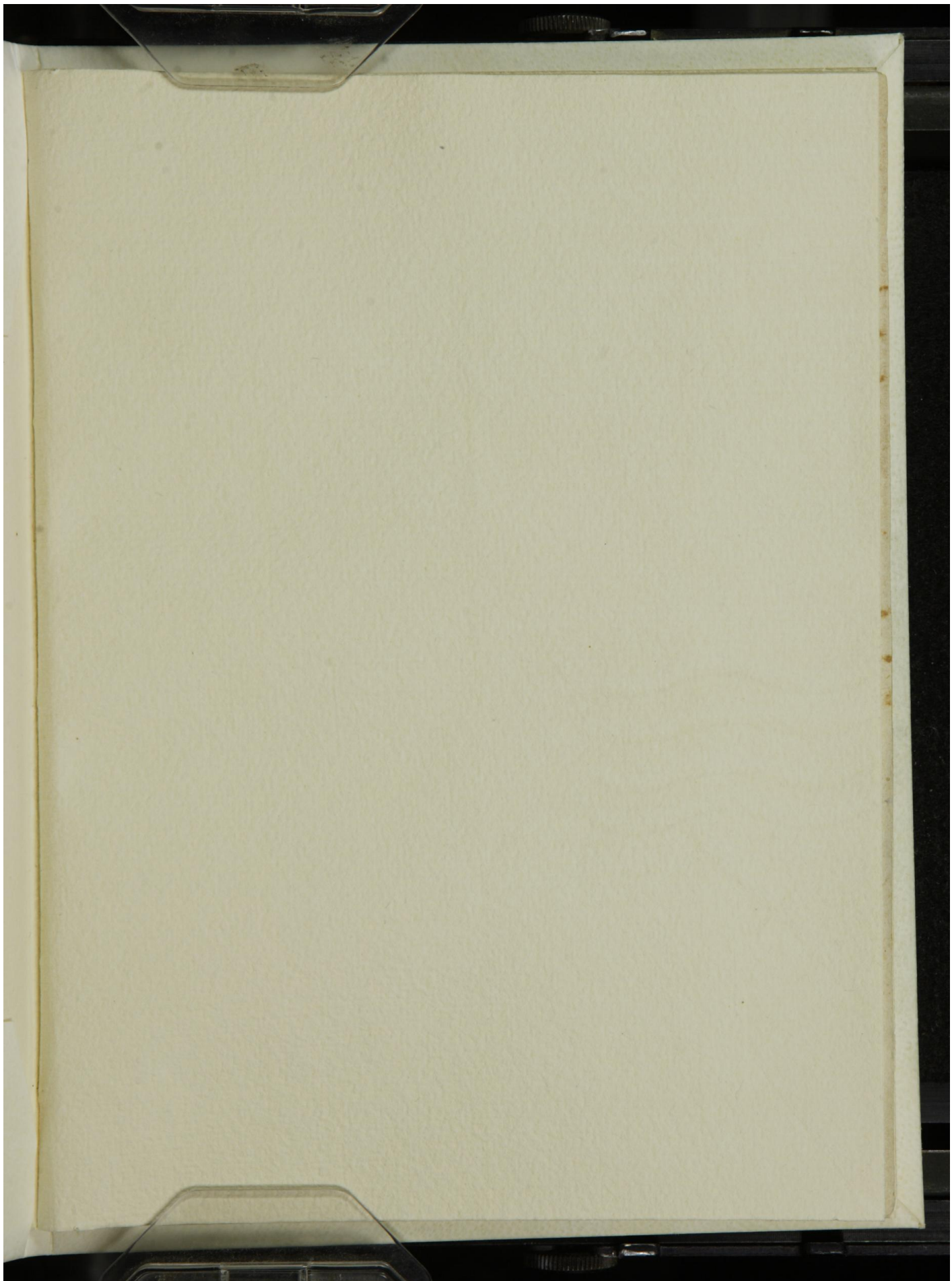

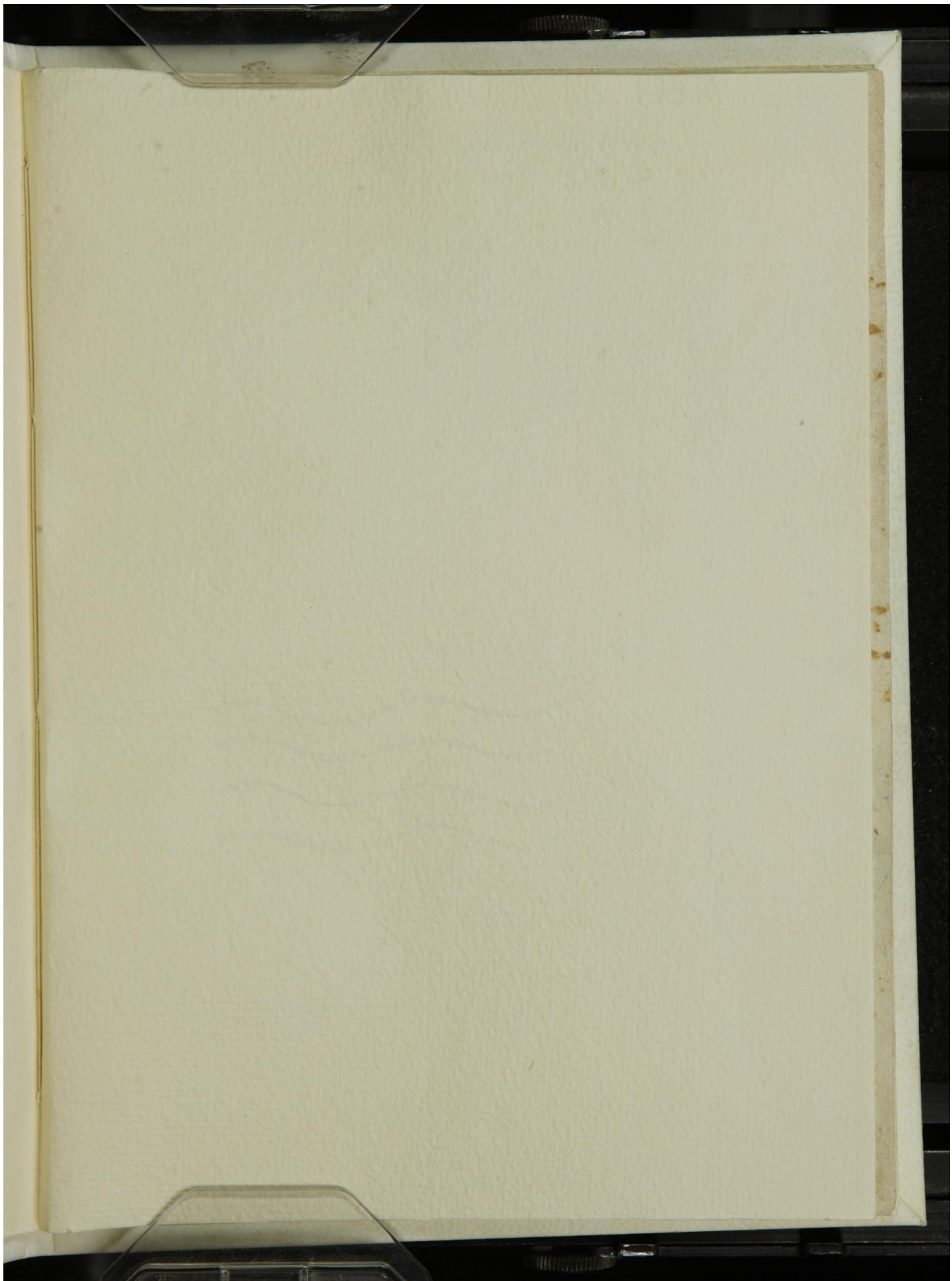
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
P.7.17

P
7
17

Biblioteca Nazionale
Centrale - Firenze

P.7.17

Fragmento
dell'Ecloghe
di Menesiano

Parnace Uglyebry d. St. Pare
Ed. del sec. XVI ~~non è~~ ~~pare~~ me.
non è nel Parnace

itiones in artem
Venetijs per Ioan-
m. Zantius Vetel.

o, con molti nesi,
untoggiatura forza
registro, con pie-
ed in carta alquanto
dizione, che rin-
in catalogo; ella
ff pagina, e del
fisse intitolazione
libro in artem vete-
stri Pauli Soncina-
um congregacionis
tionibus ejusdem

MELi

Quæ resonare solet si quando laudat Alexis
Hoc potius calamos magis hoc sectare canales
Per me qui dignas cecinerunt consule siluas.
Incipe nec dubita. Venit en & frater Amintas
Cantibus iste tuis alterno succinit ore.

CO

Dicite, nec mora sit. uicibusq; reducite carmen:
Tuq; prior corydon. Tu p̄ximus ibis Amintas.
Ab Ioue principium: si quis canit æthera sumat.
Si quis Athlantiaci molitur pondus olympi
At qui nunc nostras præsentī numine terras
Perpetuamq; regit iuuenili robore pacem
Lætus & augusto foelix arrideat ore.

Amin

Te quoq; facundo comitatus Apolline cæsar
Respiciat. montes neu dedignetur adire:
Quos & Phœbus amat. quos iupiter ipse tuetur:
In quibus augustos uisuris sæpe triumphos
Laurus fructificat. uicinaq; nascitur arbor.

CO

Ipse polos etiam quo temperat igne geluq;
Iupiter ipse parens quo tu iam proximus ipse
Cæsar abis posito paulisper flumine sæpe
Cressia rura petit. uiridiq; recliuius in antro
Carmina dicteis audit curetica siluis

Amin

Aspicias ut uirides audito Cæsare siluæ
Conticeant: memini quamuis urgente procella
Sic nemus immotis subito requiescere ramis.
Et dixi. deus hinc certe deus expulit euros.
Nec mora pharsaliæ sonuerunt sibila canaræ.

b i

101 2376

P. 7. 17

1

Cory. Aspicias ut teneros subitus uigor excitet agnos
Vtq; super fuso magis ubera lacte grauentur?
Et nuper tonsis exudent uellera foetis?
Hoc ego iam (memini) semel hac in ualle notauī.
Et uenisse, palem pecoris dixisse magistros.

Amin Scilicet omnis eum tellus gens omnis adorat
Diligiturq; deis. Quem sic taciturna uerentur
Arbuta; cuius iners audito nomine tellus
Incaluit floremq; dedit: Cui silua uocato
Défat odore comas, stupefacta regermiat arbor

Cory. Illius ut primum senserunt numina terræ
Coepit & uberior succis fallentibus olim
Luxuriare seges, tandemq; legumina plenis
Vix resonant siliquis. Nec præfocata malignum
Messis habet lolium, nec inertibus albet auenis.

Amin Iam neq; damnatos metuit iactare ligones
Fessor & inuento si fors dedit utitur auro.
Nec timet ut nuper dum iugera uerset arator
Ne sonet offenso contraria uomete massa.
Iamq; palam pressio magis ac magis instat aratro
Ille dat ut primas cæleri dare cultor aristas
Possit & intacto bromium perfundere uino
Vt nudus ruptas saliat calcator in uuas.
Vt quoq; turba bono plaudat saginata magistro
Qui facit egregios ad peruia compita ludos
Ille meis pacem dat montibus. Ecce per illum
Seu cantare iuuat seu ter pede læta ferire

Carmina: nonnullas licet cantare choreas.
Et cantus uiridante licet mihi condere libro.
Turbida nec calamos exurdant classica nostros.
Numine Cæsareo securior ipse lyxo.

Cory. Pan recolit siluas & amena faunus in umbra
Securus recubat. placidoq; in fonte lauatur
Nais. & humanum non calcatura cruorem
Per iuga siccato uelox pede currit oreas.

Amin Dii pcor. hūc iuuenē quē uos (nisi fallor) ab ipso.
Aethere misistis post longa reducite uitæ
Tempora uel potius mortale resoluite pensum.
Et date perpetuo cælestia filā metallo:
Sit deus. & nolit pensare palatia cælo

Cor y Tu quoq; mutata seu Iupiter ipse figura
Cæsar. ades seu quis superum sub imagine falsa
Mortaliqu; lates. Et enim hunc deprecor orbem
Hos precor æternos populos rege. Sit tibi cæli.
Vilis amor. Cæptamq; pater ne desere terram.

Mely. Rustica credebam nemorales carmina uobis
Concessisse deos. & obesis auribus apta.
Verum quæ imparibus modo cōcinuistis auenis
Tam liquidū tam dulce canūt ut nō ego malim
Quod peligna solent examina lambere nectar

Cory. O mihi quam tenero decurrunt carmina uersu.
Tum Melibœe sonent: si quādo in mōribus istis
Dicar habere larem. Si quando nostra uidere
Pascua contigerit. uellit nam sapius aurem

bii

Inuida paupertas. Et dixit uilia rura.
At tu si qua modo non aspernanda putabis
Fer Melibœe deo mea carmina. Nā tibi fas est
Sacra palatini penetralia uisere phœbi.
Tum mihi talis eris qualis qui dulce sonantem
Tityron e filuis dominam deduxit in urbem.
Ostenditq; deos. & spreto dixit ouili
Tityre rura prius. Sed post cantābimus arma
Respiciat nostros utinā fortuna labores.

Amin Pulchrior & meritæ faueat deus ipse iuuentæ
Nos tamen interea tenebræ mactābimus hedum.
Et pariter subitæ peragemus fercula coenæ

ME Nunc ad flumen oues deducite. Iā fremit æstas.
Iā sol cōtractas pedibus magis admonet ūbras.

MYCON PATER ETCANTHVS FI
LIVS DIDASCALICA AEGLOGA. V.

f Orte mycō senior cāthusq; myconis alūnus.
Torrentem patula uitābant arbore solem.
Tum iuueni senior præcepta daturus alumno
Talia uerba refert tremulis titubantia labris.

MY. Quas errare uides inter dumeta capellas
Canaq; lasciuo concidere gramina morfu
Canthe puer quos ecce greges a monte remotos
Cernis in aprico decerpere gramina campo.
Hos tibi do senior iuueni pater: ipse tuendos
Accipe. iam certe potes insudare labori.
Iam pro me gnauam potes exercere iuuentam

Aspicias ut nobis iam pridem mille querelas
Afferat & baculam premat inclinata senectus.
Sed qua lege regas & amantes lustra capellas
Et melius pratis errantes mollibus agnas
Percipe. uere nouo cū iam tinnire uolucres
Incipient. nidosq; reuersa lutabit hirundo
Protinus hiberno pecus omne mouebis ouili.
Tunc & enim toto uernanti gramine silua
Pullat. & æstiuas reparabilis inchoat umbras
Tum florent siluæ. uiridisq; renascitur annus
Tum uenus & calidi sintillat feruor amoris
Lasciuumq; pecus salientes accipit hircos
Sed non ante greges in pascua mittito clausos
Quam fuerit placata pales. Tu celspte uiuo
Pone focum geniumq; loci faunumq; laremq;
Salso farre uoca. tepidos tunc hostia cultros
Imbuat. Atq; etiam dum uiuit ouilia lustra
Nec mora tunc campos ouibus dumeta capellis
Orto sole dabis simul hunc accedere montem
Coeperit ut primæ spatium tepescerit horæ:
At si forte uaces dum matutina relaxat
Frigora sol tumidis spūent tibi mulctra pāpillis.
Implebis quod messe fluat. Rursusq; premetur
Mane quod occidua mulsura redegerit horæ
Parce tamen foetis. Neu sint compendia tanti.
Destruat ut niueos uenalis caseus agnos
Nam tibi præcipuo foetura colatur amore

b iii

Te quoque non pudeat cum serus ouilia uises
Si qua iacebit ouis partu resoluta recenti
Hanc humeris portare tuis: natoque parenti
Ferre sinu tremulos: & nondum stare paratos
Nec tu longinquas procul a præsepibus herbas
Nec nimis admotæ sectabere pabula siluæ
Dū peragit uernum Iouis inconstantia tempus
Veris enim dubitanda fides) modo forte serena
Blandius arrisit modo cum caligine nymbos
Intulit & miseras torrentibus abstulit agnas
At cum longa dies sitientes afferet æstus
Nec fuerit uariante deo mutabile cælum
Iam siluis cōmitte greges. Iam longius herbas
Quære. Sed ante diē pecus exeat. hūida dulces
Efficit aura cibos. quotiens fugientibus euris
Frigida nocturno tanguntur pascua rore.
Et matutinæ lucent in gramine guttæ.
Vt simul argutæ nemus increpuere cicadæ
Ad fontem cōpelle greges: nec protinus herbas
Vel campos permitte sequi. Sine protegat illos
Interea ueteres quæ porrigit esculus umbras
Verum ubi decliui iam nona te pescere sole
Incipiet seræque uidebitur hora merendæ
Rursus pasce greges. Et opacos desere lucos.
Nec prius æstiuo pecus includatur ouili
Quam leuibus nidis somnos captare uolucris
Cogitet. & tremuli tremebūda coagula lactis

Succida iam tereti constringere uellera iunco.
Cum iam tempus erit maternas demere lanæ
Hircorūq; iubas & olentes cedere barbas
Ante tamen secerne pecus. gregibusq; notatis
Consimiles include comas: ne longa minutis
Mollia ne duris coeant. ne candida fuscis
Sed tibi cum uacuas posito uelamine costas
Denudabit ouis cricūspice. ne sit acuta
Forfice lesa cutis: tacitum ne pustula uirus
Texerit oculto sub uulnere. quæ nisi ferro
Rumpitur in miserū fragili rubigine corpus
Corrodet sanies. Et putrida contrahet ossa
Prouidus (hoc moneo) uiuētia sulphura tecum
Et scyllæ caput atq; intacta bitumīa porta
Vlceribus laturus opem. Nec brutia desit
Dura tibi. liquido picis ungere terga memento.
Si sint rasa lina s. uiui quoq; pondera melle
Argenti coquito lentūq; bitumen ahenō
Impresurus oui tua nomina. Nam tibi lites
Afferet ingentis lectus possessor in aruo
Tunc etiam dum siccus ager: dū feruida tellus.
Dum rimosa palus & multo torrida limo
Aestuat & fragiles nimius sol puluerat herbas
Lurida cōueniet. succendere galbana septicis
Et tua ceruino lustrare mapalia fumo
Obfuit iste malis odor anguibus. ipse uidebis
Serpentum cecidisse minas. non stringere dentes

Vlla potest uncōs. Sed inani debilis ore
Marcet Et obtuso iacet exarmata ueneno
Tunc age uicinæ circumspecte tempora brumæ
Qua ratione geras: aperit cum uinea sepes
Et portat lectas securus uinitor uuas
Incipe falce nemus uiuasq; recidere frondes
Tunc opus ē teneras summatis strigere uirgas
Tum debes seruare comas dum pmanet humor
Dum uiuet & tremulas nō excutit africanus ūbras
Ast ubi conueniet tepidis foenilibus olim
Promere cū pecudes extremus clausit annus
Sic tibi nitendum ē labor hoc ī tempore noster
Gnaua q; sedulitas uenit & pastoria uirtus.
Nec pigeat ramos siccis miscere recentes.
Et succos adhibere nouos. Neu torrida nymbis
Instet hyems: nimioq; gelu: niuibusq; coactis.
Incuruare uelis nemus: & constringere frondes
Tu tamen aut leues hederas aut molle salictum
Valle preme gelida. Sitis ē pensanda tuorum
Cante gregum uiridante cibo. Nihil aridus illis
Ingenti positus quamuis strue prosit aceruus:
Virgea si desint liquido turgentia succo:
Et quibus est aliquid plenæ uitale medullæ.
Precipue gelidum stipulis & fronde caduca
Sterne solum ne forte rigor penetrabile corpus
Vrat & interno uastet pecuaria morbo
Plura quidem monuisse uelim. Nā plura supsūt

Asti.

LY

Asti.

Lyci.

Asti.

Lyci.

5

Sed iam sera dies cadit: Et iam sole fugatō
Frigidus æstiuas impellit noctifer horas.

ASTILVS ET LYCIDAS ET MANASI
LVS AEGLOGA. VI.

- Asti. f Erus ades lycida modo Nyctilus & puer alcō
Certauere sub his alterno carmine ramis
Iudice me: Sed non sine pignore Nyctilus edos
Iuncta matre dedit. Catulum dedit ille leenæ
Iurauitq; genus. Sed sustulit omnia uictor
Nyctilon ut cantu rudis exuperauerit alcon.
- LY Astile credibile est ut uincat Acantida cornix
Vocalem superet si dirus Aedona bubo.
- Asti. Te patiar crocale qua nunc ego maceror unā
Si magis aut docili calamorum Nyctilus arte
Aut cantu magis est q̃ uultu proximus illi
- Lyci. Iam nunc decipior te iudice pallidus alter
Venit & hirsuta spinosior histrice barba.
Candidus alter erat leniq; decencior ouo
Et ridens oculis crinemq; simillimus auro:
Qui dici posset si non cantaret Apollo.
- Asti. O Lycida si quis tibi carminis usus adesset
Tu quoq; laudatum posses Alcona probare.
- LYci. Vis igitur quoniam nec nobis improbe pares
Ipse tuos iudex calamos cōmittere nostris:
Vis conferre manum ueniat licet arbiter Alcon:
Vincere tu quenq;: Vel te certamine quisq;
Dignetur: Qui uix stillantes arida uoces

Rumpis:& expellis male singultantia uerba?
Lyci. Fingas plura licet(nec enim potes) iprobe uerba
Exprobrare mihi:sicut tibi multa lycotas.
Sed quid opus uana consumere tempora lite?
Ecce uenit Mnasyllus.erit(nisi forte recuses)
Arbiter.Insta nunc non credulus iprobe uerbis.

Astil. Malueram fateor uel prædam nactus abire
Quam tibi certanti partem committere uocis.
Nec tamen hoc impune feres.En aspicias illum.
Candida qui medius cubat inter lilia ceruum
Quamuis diligat hunc mea pectale accipe uictor
Scit freno :scit ferre iugum Sequiturq; uocantē
Credulus:& mensæ non improba porrigit ora
Aspicias ut fruticet late caput:utq; sub ipsis
Cornibus & tereti lucent redimicula collo?
Aspicias ut niueo frons irretita capistro
Lucet?Et a dorso quæ totam circuit aluum
Alternat uitreas lateralis cingula bullas?
Cornua subtiles ramosaq; tempora molles
Implicuere rosæ.Rutiloq; monilia torque
Extrema ceruice notant: Vbi pendulus apri
Dens sedet.Et niuea distinguit pectora luna
Hunc ego qualemcumq; uides in ualle paciscor
Pendere:Dum sciat hic se non sine pignore uinci

Lyci. Terreri Mnasyllæ suo me munere credit?
Aspice q̄ timeam.Genus est(ut scitis)equarum
Non iugale mihi:Quarum de sanguine ponam

Velocem petasom qui gramina matre relicta
Nunc primum teneris libauit dentibus. Illi
Pes leuis. Adductum latus. Excelsissima ceruix:
Terga sedet. micat acre caput. sine pōdere ceruix
Et tornata breui substringitur ungula cornu
Ungula qua uiridi sic exultauit in aruo
Tangeret ut fragiles: Sed nō curuaret aristas.
Hunc dare si iuincar siluestria numina iuro.

Mnāsi Et uacat: & uestros cantus audire iuuabit
Iudice me sane contendite si libet. Istic
Protinus ecce torum fecere sub ilice musæ.
Sed ne uicini nobis sonus obstrepat amnis
Gramina liquamus ripamq; uolubilis undæ.
Namq; sub exeso raucum mihi punice lymphæ
Respondent. Et obest arguti glarea riui.

Astil. Si placet antra magis uicinaq; saxa petamus.
Saxa: quibus uiridis stillanti uellere muscus
Dependet. Scopulisq; cauum sinuantibus arcū
Imminet exesa ueluti testudine concha.

Mna. Venimus & tacito sonitum tutabimur antro
Seu residere libet dabit ecce sedilia tophus.
Ponere seu cubitum. Melior uiret herba lapillis.
Nunc mihi seposita reddantur carmina lite.
Nam uicibus teneros malim canteris amores
Astile tu petalen: Lycida tu philida lauda

Lyci. Tu modo nos (ipsi iā nunc Mnasyllē pcamur)
Auribus excipias quibus hunc & Acātida nuper

- Diceris in silua iudex audisse Thalea.
Non equidem possum cum prouocet iste tacere
- Asti.** Rūpor enim merito. Nihil hic nisi iurgia quærit
Audiat: Aut dicat quoniā cupit. Hoc mihi certe
Dulce satis fuerit Lycidam expectare tremetem:
Dum te stante palā sua carmina pallidus audit
- LYci.** Me puto uicinus Stymicon me proximus Aegō
Hos inter frutices tacite risere uolentem
Oscula cum tenero simulare uirilia Mopso.
- Asti.** Fortior o utinam nondum. Mnasyllus adesset.
Efficerem ne te quisq̃ tibi turpior esset.
- Mna** Quid furitis? Quæ uos insania tendere iussit?
Si uicibus certare placet: Sed non ego uobis
Arbiter. Hoc alius possit discernere iudex.
Et uenit ecce micon. Venit & uicinus Iolas.
Litibus hi uestris poterunt imponere finem.
- LYCORAS ET CORYdon AEGloga. VII.**
- LYco** 1 Entus ab urbe uenis Corydō. uigessima certe
Nox fuit: ut nostræ cupiunt te cernere siluæ.
Et tua merentes expectant iubila tauri.
- CO** O piger O duro iam durior axe Lycora.
Qui ueteres fagos noua q̃ spectacula mauis
Cernere: Quæ patula iuuenis deus edit harena.
- LY** Mirabar quæ causa foret tibi tanta morandi
Cur tua cessaret taciturnis fistula siluis:
Et solus Stymicon caneret pallente corimbo.
Quem sine te mœsti tenero donauimus edo.

Nam dum lentus habes lustrauit ouilia tyrſis
luſſit & arguta iuuenes certare cicuta.

CO

Scilicet inuictus Strymicon Et premia diues
Auferat accepto non ſolum gaudeat edo:
Verum tota ferat quæ luſtrat ouilia Tyrſis
Nō tamē æquabit mea gaudia: Nec mihi ſi qſ
Omnia lucanæ donet pecuaria ſiluæ
Grata magis fuerint q̄ quæ ſpectamus in urbe.

LY

Dic age. dic Corydō Nec noſtras iuidus aures
Deſpice. Non aliter certe mihi dulce loquere
Quam certare ſolēt quotiens ad ſacra uocātur
Aut ſecunda pales: Aut paſtoralis Apolo.

CO

Vidimus in cælum trabibus ſpectacula textis
Surgere tarpeium prope deſpectantia culmen:
Immenſoſq; gradus: Et diuos lene iacentes.
Venimus ad ſedes ubi pulla ſordida ueſta
Inter ſœmineas ſpectabat turba cathedras
Nam quæcunq; petent ſub aperto libera cælo
Aut eques aut niuei loca denſauere tribuni:
Qualiter hæc patulum contendit uallis i orbē:
Et ſinuata latus reſupinis undiq; ſiluis.
Inter continuas curuatur concauā montes
Sic tibi planitiem curuæ ſinus ambit harenæ
Et geminis medium ſe mollibus alligat ouum:
Quid tibi nunc referā quæ uix ſufficimus ipſi
Per partes ſpectare ſuas: Sic undiq; fulgor
Percuſſit. Stabam deſixus & ore patenti

ci

Cūctaq; mirabār. Nec dū bona singula noram
Tum mihi nūc senior lateri qui forte sinistro
Iunctus erat: Quid te stupefactū rustice dixit
Ad tantas miraris opes. Qui nescius auri
Sordida tecta casas & sola mapalia nosti?
En ego tā tremulus tā uertice canus: Et ista
Factus in urbe senex stupeo tamen oīa certe
Vilia sunt nobis quæcūq; prioribus annis
Vidimus & sordet quicquid spectauimus olim
Balteus en gemmis en illita porticus auro
Certatim radiāt. Nec non ubi finis harenæ
Proxima marmoreo peragit spectacula muro
Sternitur adiunctis ebur admirabile truncis.
Et coit in rutulum tereti qua lubricus axem
Impositos subita uertigine falleret ungues
Excuteretq; ferās auro quoq; torta refulgent
Retia: quæ totis in harenam dētibus extāt
Dentibus æquatis: Et erat (mihi crede Lycota
Si qua fides) nostro dēs longior omnis aratro
Ordine quid referā? Vidi genus omne ferarum
Hic niueos lepores & non sine cornibus apros:
Manticoram siluis etiam quibus editur Alcem
Vidimus: Et tauros quibus aut ceruice leuata
Deformis scapulis torus emīet: Aut qbus hirtę
Iactantur per colla iubeq; quibus aspera mēto
Barba iacet tremulisq; rigent palearia setis
Nec solum nobis siluestria cernere monstra
Contigit. Aequoreos ego cū certantibus ursis

Spectaui uitulos. Et equorum nomine dignum
Sed deforme pecus q̄ in illo nascitur amni.
Qui sata riparum uenientibus irrigat undis
Ha trepidi quotiens nos descendētis harenæ
Vidimus in partes ruptaq; uoragine terræ
Emersisse feras. Et eisdem sa pe latebris
Aurea cum croceo creuerunt arbuta libro.

Lico O felix Corydon quē nō tremebūda senectus
Impedit. O felix quod ī hac tibi secula primos
Indulgente deo dimittere contigit annos
Nūc tibi si proprius uenerandū cernere numē.
Sors dedit & referens uultūq; habitūq; notasti
Dic age dic Corydō quē sit modo forma deorū?

Cor. O utinam nobis non rustica uestis inesset.
Vidissem pprius mea numīa. Sed mihi sordes
Pullaq; paupertas. & adunco fibula morfu
Obfuerant. Vt cūq; tamē conspeximus ipsum
Longius. At nisi me decepit uisus in uno.
Et Martis uultus. Et Apollinis esse putauī

FINIS BVCOLICORVM CALPVRNII.
AVRELI NEMESIANI POETAE CARTAGINEN
SIS ECLOGA PRIMA INCIPIT. INTERLOCVTIO
RES TIMETAS ET TITYRVS.

Tim.

d Vm fiscela tibi fluuiali Tityre iunco
Texitur & raucis resonāt tua rura cicadis
Incipe si quod habes gracili sub arundīe carmen
Compositum. nā te calamos inflare labello
Pan docuit. Versuq; bonus tibi fauit Apollo.

c ii

Incipe dum falices edi: dum grāmina uaccæ
Detondent. Viridiq; gregē permittere campo
Et ros: Et primi suadet clementia solis.

Tlir. Hos ānos canāq; meam mihi care senectam
Tu iuuenis carusq; deos in carmina cogis?
Viximus. Et calamis uersus cantauimus olim
Dum secura hilares ætas ludebat amores
Nunc albū caput. Et ueneres tepuere sub ānis
Iam mea ruriculæ dependet fistula fauno
Et nūc rura sonāt. Nuper iam carmīa uictor

Tlm. Risisti calamos & dissona flamina Mopsi
Iudice me. Mecū senior Melibœus utrumq;
Audierat. Laudesq; tuas sublimē ferebat.
Quem nūc emeritæ permēsum tēpora uitæ
Secreti pars orbis habet mundusq; priorum
Quare age: Si qua tibi Melibœi gratia uiuit
Dicat honoratos prædulcis tibia manes.
Et parere decet iussis & grata iubentur
Namq; fuit dignus senior quē carmīe phœbus
Pan calamis fidibusq; līus modulatibus Orpheus
Concinerēt: Atq; acta uiri laudesq; sonarent
Sed quia tu nostræ musam depolcis auenæ
Accipe quæ sup hęc cerasus: quā cernis ad amnē
Continet: inciso seruās mea carmina libro

Tlti Dic age. Sed nobis ne uento garrula pinus
Obstrepat has ulmos potius fagos ue petamus
Hic cantare libet. Virides nā suggerit herbas

Molis ager; Lateq; tacet nemus omne quieti.
Aspice ut ecce procul: Decerpant gramina tauti.
Omīparens æther. Et rerum causa liquores
Corporis & genitrix tellus uitalis & aer
Accipite hos calāos. Atq; hæc nostro Melyboeo
Mittite: Si sentire datur post facta quietis
Nam si sublimes animæ cælestia templa
Siderea; colunt sedes mundoq; fruuntur
Tu nostros aduerte modos quos ipse benigno
Pectore fouisti: Quos tu Melyboee probasti.
Longa tibi cunctisq; diu spectata senectus
Fœlicesq; animi nostriq; nouissimus æui
Circulus innocenæ clauferunt tempora uitæ
Nec minus hinc nobis gemitus lacrimæq; fuere
Quā si florentes mors inuida pelleret annos
Hæc tenuit tales communis causa querellas.
Heu Melbioee iaces lætali frigore segnis
Lege hominum. cælo dignus canente senecta
Concilioq; deum. Plenum tibi ponderis æqui
Pectus erat. Tu ruricolum discernere lites
Assueras uarias patiens mulcendo querellas
Sub te ruris amor. Sub te reuerentia iusti
Floruit ambiguos signauit terminus agros
Blanda tibi uultus grauitas & mite serena
Fronte supercilium; Sed pectus mitius ore.
Tu calamos aptare labris coniungere cæra
Oratus duras docuisti fallere curas.

Nec segnem passus nobis marcere iuuentam.
Sæpe dabas meritæ non uilia premia musæ
Sæpe etiam senior ne nos cantare pigeret
Lætus phoebea dixisti carmen auena.
Fœlix O Melibœe uale. Tibi frondis odore
Munera dat lauros carpens ruralis Apollo.
Dant fauni quod quisq; ualet de uite racemos
De campo culmos omniq; ex arbore fruges
Dat grandeua pales spumantia cimbria lacte
Mella ferunt nymphæ. Pictas dat flore coronas.
Manibus hic sup̄mus honos. Dāt carmīa musæ
Carmina dant musq; Nos te modulamur auena.
Siluestris nunc te platanus Melibœe susurrat
Te primis reboat. Te quicquid carminis echo
Respondent siluæ. Te nostra armēta sequūtur.
Namq; prius siccis phocæ nascentur in aruis:
Vestitusq; freto uiuet leo. dulcia mella
Sudabunt taxi: Confusis legibus anni
Messē trīstis hyems: Aestas tractabit oliuas
Ante dabit flores autumnus: uer dabit uuas
Quam taceat Melibœe tuas mea fistula laudes.
Perge puer Cœptum tibi iam ne desere carmē.
Nam sic dulce sonas: Vt te placatus Apollo
Prouehat: Et felix dominā perducatur ad urbem.
Namq; hic in siluis præsens tibi fama benignum
Strauit iter rumpens liuoris nubila plena
Sed iam sol demittit equos de culmine mundi

Tl ty

Poe

ID

Fulmineos suadens gregibus præbere liquores:
ASTACVS ET ALCON INTERLOCV
TORES AEGLOGA SECVNCA.

Poeta f Ormolā Dōacē puer astacus & puer alcō
Ardebant rudibusq; annis incensus uterq;
In Donaces uenerem furiata mēte ruebant.
Hanc cum uicini flores in uallibus horti
Carperet. & molli gremium compleret acanthō
Inuascere simul: Veneriq; imbutus uterq;
Tum primum dolci carpebant gaudia furto
Hinc amor & pueris iam non puerilia uota.
Quis anni ter quinq; hyemes & cura iuuentæ.
Sed postq̃ Donacen duri clausere parentes
Et non tam tenui filo de uoce sonarent
Sollicitumq; foret linguis onus improba ceruix
Suffususq; rubor crebro uenæq; tumentes
Tum uero ardentes flammæ pectoris æstus
Carminibus dulciq; parant releuare querelā.
Ambo æuo cantuq; pares. nec dispare forma.
Ambogenas leues: In tonsis crinibus ambo.
Atq; sub hac platano mœsti solatia casus
Alternant: Idas calamis & uersibus Alcon.
ID Quæ colitis siluas dryades. quæq; antra Napeæ
Et quæ marmoreo pede Naides uida secatis
Littora purpureosq; alitis per gramina flores
Dicite quo prato Donacen qua forte sub ūbra
Inueniam roseis stringentē lilia palmis?

cii i i

Nam me iam trini petierunt ordine soles
Ex quo consueto donacen expecto sub antro
Interea tamq̃ nostri solamen amoris
Hoc foret Aut posset rabidos medicare furores
Nulla meæ trinis tetigerunt gramina uaccæ
Luciferis nulloq; biberunt amne liquores
Siccaq; ferarum lambentes ubera matrum
Stant uituli. Et teneris mugitibus aera complēt.
Ipse ego nec molli iunco nec uimine lento
Perfeci calathos cogendi lactis in usus.
Quid tibi (quæ nosti) referam Scis mille iuuēcas
Esse mihi. Nosti nunq̃ mea mulctra uacare.
Idas ille ego sum donace cui sæpe dedisti
Oscula nec medios dubitasti rumpere cantus.
Atq; inter calamos errantia labra petisti.
Heu heu nulla meq; te tangit cura salutis.
Pallidior buxo. uioleq; similimus erro
Omnes ecce cibos: Et nostri pocula bacchi
Horreo. Nec placido memini concedere somno
Te sine me misero mihi lilia nigra uidentur
Pallentesq; rosæ nec dulce rubēs hyacinthus.
Nullos nec myrtus nec laurus spirat odores.
At tu si uenias & candida lilia fient:
Purpureæq; rosæ: Tū dulce rubēs hyacinthus.
Tum mihi cum myrto laurus spirabit odores
Nam dū pallas amet turgentes sanguine baccas
Dum bacchus uites deus & fata poma priapus

Pascua leta pales Idas te diligit unam.
 Poeta Hæc idas calamis. tu quæ responderit Alcon
 Versu phebe refer sunt aurea carmina phebo
 ALc. O montana pales O pastoralis apollo
 Et nemorum siluane potens & nostra dione
 Quæ iuga celsa tenes ericis cui cura iugales
 Concubitus hominum totis connectere seclis
 Quid merui? cur me donace formosa reliquit?
 Munera nãq; dedi noster quæ non dedit Idas?
 Vocalem lōgos quæ non ducit ædona cantus
 Quæ licet interdum contexto uimine clausa
 Cum paruæ patuere fores ceu libera ferri
 Nouit & agrestes inter uolitare uolucres
 Scit rursus remeare domum tectūq; subire
 Viminis: Et caueam totis præponere siluis.
 Præterea tenerum leporem geminasq; palūbes
 Nuper quæ potui siluarum præmia misi
 Et post hæc donace nostros cōtempnis amores.
 Forsitan indignum ducis q̄ rusticus Alcon
 Te cupiam qui mane boues in pascua ducam
 Dii pecorum pauere greges formosus Apollo
 Pan doctus. fauni uates & pulcher Adonis:
 Quin etiam fontis speculo me mane notauī.
 Nondū purpureos Phebus cum tolleret orbes
 Nec tremulū liquidis splēderet lumīe in undis.
 Quod uidi nulla tegimur lanugine malas
 Pascimur & crimen nostro formosior Ida

Dicor Et hoc ipsum mihi tu narrare solebas.
 Purpureas laudando genas. Et lactea colla
 Atq; hilares oculos & formam puberis æui
 Nec sumus indocti. Calamis cantamus auena
 Qui diui cecinere prius: qua dulce locutus
 Tityruse siluis dominam peruenit ad urbem.
 Nos quoq; te propter: Donace cātabimus ur bi.
 Si modo coniferas inter urbana cupressos:
 At inter pinos cōrilum frondescere fas est.
 Poeta Sic pueri Donācen toto sub sole canebant:
 Frigidus e siluis donec descendere suasit
 Hesperus: Et stabulis pastos iducere tauros:
 PAN. TRIVM PVEROR VM IMPVL
 SV. AEGLOGA III.

Poeta n Yctilos atq; Mycō nec nō & pulcher Amī
 Torētē patula uitabāt ilice solē. (tas
 Cum Pan uenatu fessus recubare sub ulmō
 Cœperat: Et somno lassatus sumere uires:
 Quem super & tereti pendebat fistula ramo:
 Hanc pueri (tāq; predam pro cārmine possent
 Sumere: fasq; esset calamos tractare deorum)
 Inuadunt furto. Sed nec resonare canorum
 Fistula quē fuerat: Nec uult cōtexere carmen.
 Sed p carminibus mala sibila dissona reddit.
 Tum Pan excussus sonitu stridentis aenæ
 Pan Iāq; uidens. Pueri si carminā poscitis inquit
 Ipse canam. Nulli fas est inflare cicutas

Quas ego Moenaliis cæra coniungo sub antris
Iamq; ego bacche tuos ortus & semina uitis
Ordine detexam debemus carmina baccho.
Poeta Hæc fatus cœpit calamis sic montiuagus Pan.
Te cano qui grauidis hederata fronte corimbis
Vitea ferta plicas. Qui quando palmite tygres
Ducis odorato perfusus colla capillo:
Vera Iouis proles. Iam tunc post sydera cæli
Sola Iouem semele uidit Iouis ora professum:
Hunc pater omnipotens uenturi prouidus æui
Protulit & iusto produxit tempore partus
Vos etiam & Nyxæ uiridi nutristis in antro
Hunc nymphæ fauniq; senes satyriq; procaces
Quin etiam sylenus paruum ueneratus alūnū
Aut gremio fouet aut resupinus sustinet ulnis
Et uocat ad risum digito motuq; quietem:
Allicit: aut tremulis quassat crepitacula palmis
Cui deus arridens horrentes pectore setas.
Vellicat: Aut digitis aures astringere acutas.
Applauditue manu mutilū caput aut leue mētū
Et summas tenero collidit pollice nares
Interea pueri florescit pube iuuenta
Flauaq; maturo tumuerunt tempora cornu.
Tum primum lenes ostendit pampinus uuas
Mirantu fratyri frondes & dona lycei
Tum deus o satyri maturos carpite fructus:
Dixit: Et ignotos pueri calcate racemos.

Vix hæc ediderat decerpunt uitibus uuas
Et portant calatis. Celeriq; illudere planta
Concaua saxa super properat. Vindemia feruet
Collibus in summis crebro pede rumpitur uua.
Nudaq; purpureo sparguntur pectora musto.
Tum satyri lasciuia cohors sibi pocula quisq;
Obuia corripuit. Quod fors dedit hoc capit usus.
Cantaron hic retinet Cornu bibit alter adunco
Conuocat ille manus palmasq; in pocula uertit.
Pronus at ille lacu bibit. Et crepitantibus hautit
Musta labris. Alius uocalia cymbia mergit
Excipit ac potus saliens liquor ore resultat.
Atq; alius latices pressus resupinus ab uuis
Spumeus iq; humeros & pectora disfluit humor
Omnia ludus habet cantusq; chorosq; licentes
Et uenerè iam uina mouent. Raptantur amâtes
Concubitu satyri fugientes iungere nymphas.
Iam iâq; elapsas hic crine hic ueste retentat
Tum primus roseo silenue cymbia musto
Plena senex auide non æquis uiribus hausit
Ex illo uenas inflatus nestare dulci
Hesternusq; grauis semper ridetur hyaco
Quin etiam deus ille deus Ioue natus ab ipso
Et plantis uuas premit & de uitibus hastas
Ingerit & lynci præbet crathera bibenti
Poeta Hæc Pan mœnalia pueros in ualle docebat.
Sparsas donec oues cāpo conducere ī unum

Nox iubet uberibus suadens siccare fluorē
Lactis: Et in niueas astrictum cogere glebas.
MOPSVS ET LYCIDAS INTERLOCV
TOR ESAE GLOGA VNDECIMA.

PO

p Opulea Lycidas necnō & Mopsus i ūbra

Pastores calamis ac uersu doctus uterq;

Nec triuiale sonās proprios cantabat amores

Nam Mopso meroe Lycidæ crinitus lolas

Ignis erat: parilisq; furor de dispare sexu

Cogebat trepidos totis discurrere siluis

Inq; uicem dulces cātu dixere querellas

Hos puer ac meroe multum lusere furentes:

Dum modo conditas uitāt in uallibus ulmos:

Nunc fagos placida fugiūt: Promissaq; fallūt

Antra: Nec est animus solitos alludere fontes.

Tum tandem fessi quos lusus ederat ignis

Sic sua desertis nudarūt uulnera syluis

Inq; uicem dulces cantu dixere querelas

Mop. Immitis meroe rapidisq; fugacior euris

Cur nostros calamos. Et pastoralia uitās

Caria: Quē ue fugis: Quē me tibi gloria uicto:

Quid uultu mēte premis: Ac spē frōte serenas

Tādē dura negas: Nō possum nō uelle negātē

Cantet amat quod quisq; leuāt & carmīa curas

LYci. Respice me tādē puer O crudelis lola

Nō hoc semp eris. Perdūt & gramīa flores.

Perdit spina rosas. Nec semper lilia candent.

Nec lōgū tenet uua comas: Nec populus ūbras.
Donū forma breue ē. Nec se tibi cōmodat ānis
Cātet amat quod quisq; leuāt & carmīa curas
Cerulea marē sequitur: Taurū formosa iuuēca

Mop. Et uenerem sensere lupæ: Sensere leenæ:
Et genus aereū uolucres: Et squāmea turba
Et montes: siluæq; Suos habet arbor amores
Tu tamen una fugis. Miserū tu perdis amantē
Cātet amat quod quisq; leuāt & carmīa curas
Omnia tēpus alit tempus rapit. usus ī arcto est

Lyci. Ver erat & uitulos uidi sub matribus istos
Qui nunc pro niuea coiere in cornua uacca
Et tibi iā tumideq; nāres: Iam fortia colla
Iam tibi bis denis numerātur messibus anni
Cātet amat quod quisq; leuāt & carmīa curas
Mop. Huc meroe formosa ueni. Vocat æstus ī ūbrā
Iam pecudes subiere nemus. Nō ulla canoro
Guttare cantat auis. Torto nō squamea tractu
Signat humū serpēs: Solus cano. Me sonat oīs
Silua. Nec æstiuus cantu cōcedo cicadis.

Cātet amat quod quisq; leuāt & carmīa curas.
Lyci. Tu quoq; scæne puer niueū ne perde colorē
Sole sub hoc. Solet hic lucentes urere malas.
Hic age pampinea mecū requiesce sub umbra
Hic tibi lene fluēs fōs murmurat. Hic & ab ulmis
Purpureæ foetis depēdēt uitibus uuæ
Cātet amat quod quisq; leuāt & carmīa curas.

Mop. Qui tulerit merces fastidia longa superbæ
Sithonias feret ille niues libycosq; calores
Nerines potabit aquas: taxiq; nocentis
Non metuet succos Sardorum gramina uincet
Et sua marmaricos coget iuga ferre leones
Cātet amat quod quisq; leuāt & carmīa cu ras.

Lyci. Quisquis amat pueros ferro precordia duret
Nil properet discatq; diu patienter amare
Prudētesq; animos teneris nō spernat in annis.
Perferat & fastus. Sic olim gaudia sumet:
Si modo sollicitos aliquis deus audit amātes.
Cantet amat quod quisq; leuāt & carmīa curas

Mop. Quid prodest quod me pagāi mater Amynte
Ter uitis: Ter frōde sacra ter thure uaporo
Lustrauit. Cineresq; auersa effudit in amnem
Incendēs uiuo crepitātes sulphure lauros
Cū sic in meroen totis miser ignibus arsi
Cātet amat quod quisq; leuāt & carmina curas

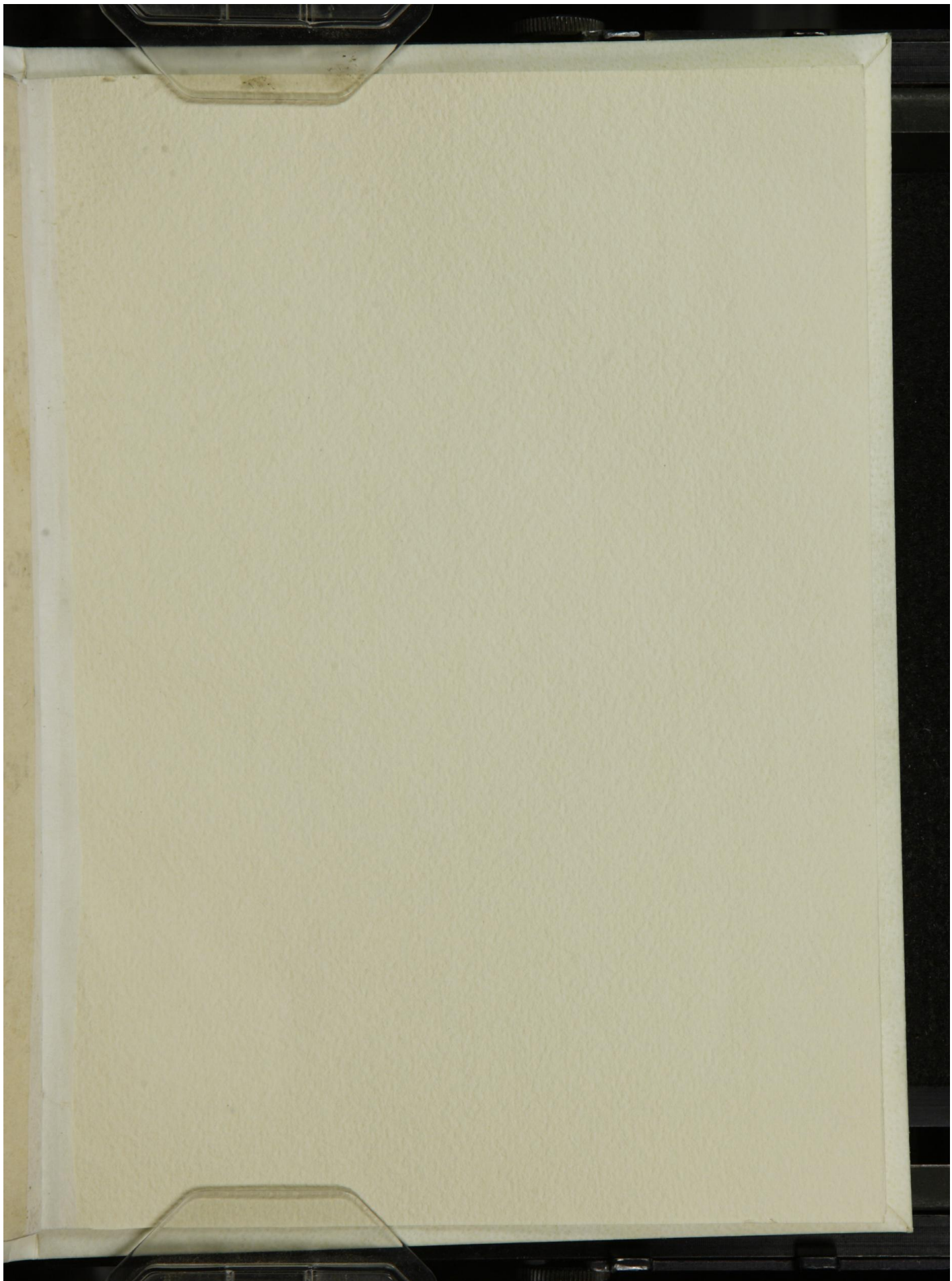
Lyc. Hæc eadem nobis quæ uersicoloria fila
Et mille ignotas Mychale circumtulit artes
Cātuit quod luna timet. quo rumpitur anguis
Quo currūt scopuli: migrāt fata: uellit arbos
Plus tamē ecce meus plus est formosus Iolas
Cātāt amat quod quisq; leuāt & carmīa curas

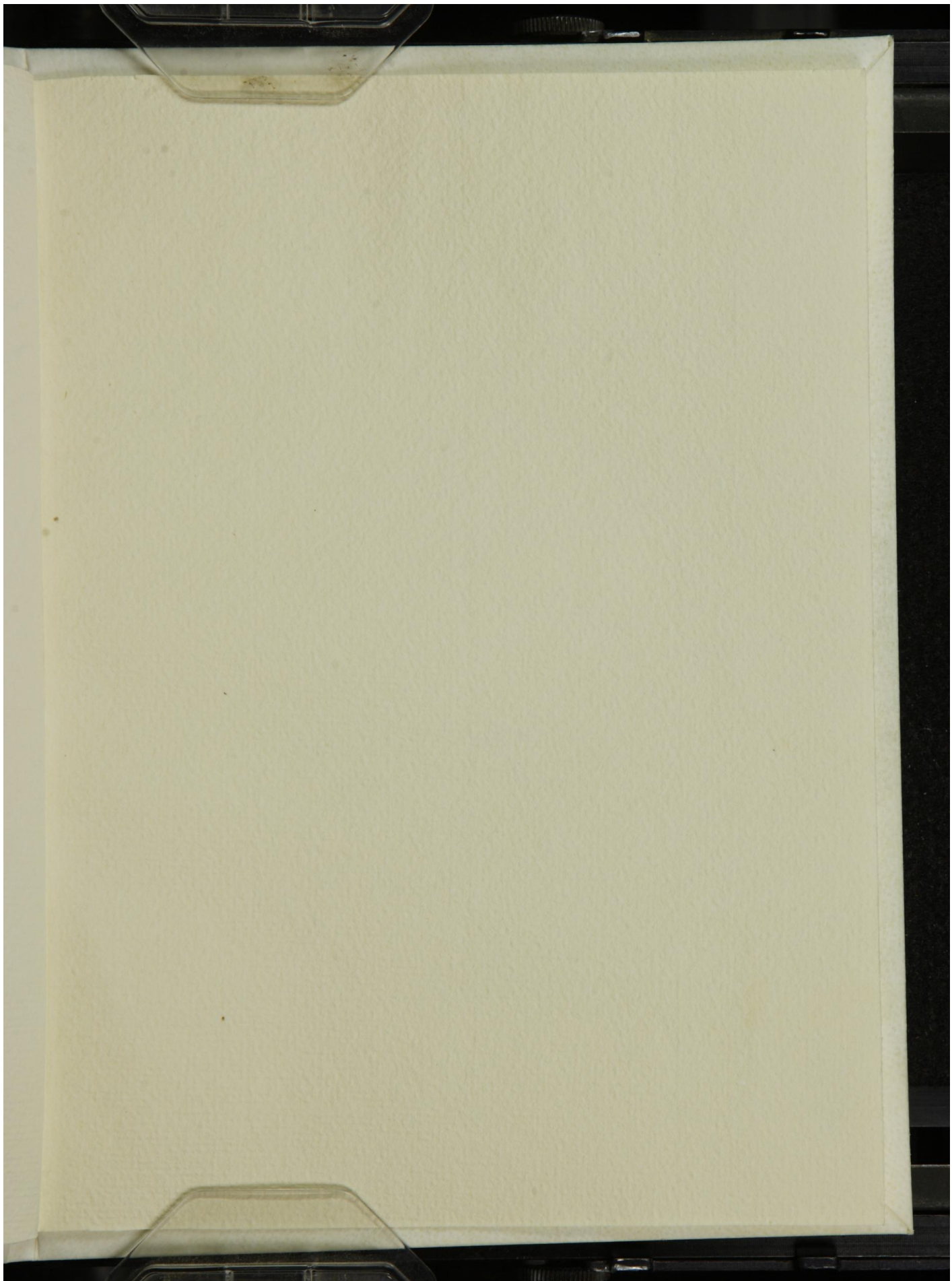
Aureli Nemefiani Poetæ Kartaginensis Bucolicorum Finis.

Impressum Parmæ per Angelū ugoletū: E uetustissimo atq;
emendatissimo Thadæi Vgoletti codice e germania allato i
quo Calphurni & Nemefiani uti impressi sunt tituli legantur.

Epitaphium Romæ in lapide.
 Qui colitis cibelen & qui phryga plāgitis Atim
 Dum uacat & tacita dyndima nocte silent.
 Flete meos cineres non est alienus in illis
 Hec̃or: & hoc tumulo mygdonis ūbra tegor.
 Ille ego qui magni paruus cognominis heres
 Corpore in exiguo res numerosa fui
 Flectere doctus equos: nitida certare palæstra
 Fere iocos astu: fallere nosse fidem.
 At tibi dent superi q̃tum Domit illa mereris
 Qua facis exigua ne iaceamus humo.

Lab. Rm BNCF
aprile 1991
h